

Desáté přikázání.

Nemáš žádat domu bližního svého, ani statku, ani dobytčete, ani čehokoliv, co jeho jest!

Kdo se snaží dojít k výdělku poctivou prací a poctivým obchodem, ten může v klidu očekávat při velkém zúčtování vyvolání tohoto přikázání; neboť projde kolem něj, aniž by se ho v úderu dotklo. Vlastně je to tak lehké plnit všechna přikázání, a přece ... hledíte-li jen na všechny lidi **správně**, brzy přijdete k poznání, že také toto pro člověka vlastně zcela samozřejmé plnění přikázání ... nenastává, nebo jen velmi zřídka, a to pak ne s radostí, nýbrž jen s velkou námahou.

Jako neukojitelná žádost žene se to přes všechny lidi, ať bílé, žluté, hnědé, černé nebo rudé rasy, když závidí druhým spolulidem to, co sami nevlastní. Avšak ještě lépe vyjádřeno: Závidí jim všechno! V této závisti spočívá také již zapovězená žádost! Přestoupení přikázání je tím již dokonáno a stává se kořenem mnohého zla, které člověka žene rychle k pádu, z něhož se často nikdy více nepozvedne.

Průměrný člověk kupodivu zřídka kdy ocení to, co nazývá svým vlastnictvím, nýbrž vždy jen to, co ještě nevlastní. Temno horlivě rozeselo žádostivost a lidské duše se žel až příliš ochotně podvolily, aby pro žalostnou setbu připravily nejurodnější půdu. Tak stala se časem základem pro všecken shon a konání většiny

lidstva žádost po majetku druhých. Prostým přáním počínaje, stupňuje se to přes vychytralost, umění přemlouvat až k bezmezné závisti, trvalé nespokojenosti a k slepé nenávisti.

Každá cesta k ukojení této žádostivosti byla uznána přímo ještě za správnou, když příliš zjevně nestála proti pozemským zákonům. Božího přikázání se ve vzrůstající ziskuchtivosti nedbalo! Každý věřil, že je skutečně počestný, dokud nebyl pozemskými soudy volán k odpovědnosti. Vyhnout se tomu ho však nestálo příliš námahy; neboť vynaložil největší opatrnost a nejostřejší chytrost rozumu, když měl v úmyslu bezohledně poškodit své bližní, jakmile bylo potřebné, aby si lacino opatřil nějaký zisk. Nemyslel na to, že právě to mu ve skutečnosti přijde mnohem draž než získání všech pozemských prostředků! Takzvaná chytrost byla trumfem! Avšak chytrost podle **dnešního** chápání není ničím jiným než výkvětem lstivosti nebo jejím vystupňováním. Zvláštní je jen to, že lstivému člověku každý projevuje nedůvěru, avšak chytrákovi úctu! Tento **všeobecný základní postoj** vytváří absurditu. Lstivý člověk je břídilem v umění ukojit svou žádost, zatímco rozumově chytrí lidé se v tom stali mistry. Břídil nedokáže obléci své chtění do hezkých forem a sklízí za to jen soustrastné opovržení. Tomu, kdo to však dovede, plyne vstříc z duší, které holdují tomuto stejnému sklonu, ten nejzávistnější obdiv! Také v tom je závist, protože na půdě dnešního lidstva nemůže být ani obdiv stejného druhu bez závisti. Lidé neznají tyto silné pohnutky mnohých nepřístojností, a dokonce již ani neví, že tato závist v nejrozličnějších formách ovládá a vede celé jejich myšlení a jejich konání v této době! Sídli v jednotlivcích, jakož i v celých národech, řídí státy, plodí války, jakož i partaje a věčný spor, kde se i jen dva lidé mají o něčem poradit!

Kde je poslušnost vůči desátému Božímu přikázání, chtěl by člověk **varovně** zvolat ke všem státům! V nejnemilosrdnější dychtivosti usiluje každý pozemský stát jen o majetek toho druhého! Neštítí se při tom vraždy jednotlivce, ani hromadných vražd, ani zotročení celých národů, jen aby tím sám sebe vyšvihl k velikosti. Krásné řeči o sebezáchově nebo vlastní ochraně jsou jen zbabělé výmluvy, protože samy zřetelně cítí, že něco řečeno být musí, aby tyto strašné zločiny proti přikázáním Božím poněkud oslabily a omluvily!

Není jim to však nic platné; neboť neúprosné je rydlo, které nedbání Božího přikázání vrývá do knihy světového dění, a neroztržitelná jsou karmická vlákna, která se při tom navazují kolem každého jednotlivce, takže i to nejmenší hnutí jeho myšlení a konání nemůže zůstat neodčiněno a jít do ztracena!

Kdo však může přehlédnout všechna tato vlákna, ten vidí, jaký strašlivý soud tím byl nyní vyvolán! Chaos a zhroucení všeho doposud vybudovaného jsou jen první **lehké** následky tohoto nejhanebnějšího znásilnění desátého přikázání Božího! Nikdo z vás nemůže být omilostněn, jakmile celé působení nyní na vás stále více započíná. Nezasloužili jste to jinak. Přichází jen to, co jste si sami vynutili!

Vytrhněte úplně ze své duše tuto nečistou žádost! Uvažte, že i stát se skládá jen z jednotlivců! Zanechte veškeré závisti a nenávisti vůči **těm** lidem, kteří jsou podle vašeho mínění mnohem více majetní než vy sami! Má to svůj důvod! Avšak za to, že nejste schopni poznat tento důvod, nesete celou vinu **vy sami** tím, že jste si dobrovolně vynutili ohromné a Bohem **nechtěné** zúžení své chápavosti, které se muselo dostavit jako následek neblahého uctívání rozumu!

Kdo v nové říši Boží zde na zemi nebude chtít být spokojen s postavením, které mu bylo dáno následkem působení jím vytvořených karmických vláken, ten také není hoden toho, aby mu byla dána příležitost poměrně lehce vykoupit na něm visící stará břemena dluhů a současně duchovně ještě uzrávat, aby našel cestu vzhůru do domova všech **svobodných** duchů, tam, kde panuje jen Světlo a radost!

Neúprosně bude v budoucnu každý nespokojený vyloučen jako neupotřebitelný rušitel konečně chtěného míru, jakožto překážka zdravého vzestupu! Bude-li však v něm ještě dobré jádro, které zaručí brzké obrácení, tak bude novými pozemskými zákony ke **svému** blahu a k poslední své záchraně tak dlouho krocen, až v něm povstane poznání o bezpodmínečné správnosti moudré Boží vůle, **správnosti také pro něj**, který doposud jen v krátkozrakosti své duše a jím dosažené hlouposti nemohl poznat, že lůžko, v němž **nyní** na zemi leží, bylo zhotoveno jediné jím samým jako bezpodmínečný následek jeho **celého** dosavadního bytí, **mnohých** životů na zemi i na onom světě, a že to není slepá libovůle náhody! Bude při tom konečně poznávat, že pro sebe potřebuje právě to a **jen** to, co prožívá a kde stojí, i poměry, ve kterých se narodil, se vším, co se s tím pojí!

Pracuje-li však na sobě pilně, tak bude stoupat nejen duchovně, ale i pozemsky. Chce-li si však vzdorovitě vynutit jinou cestu, bezohledně a ke škodě svých bližních, tak mu to nikdy nemůže sloužit k opravdovému užitku.

Nesmí říct, že mu k tomu ještě má a musí být dáno poznání od Boha, aby je mohl uposlechnout a změnit se podle něj! Je to jen opovážlivost a nový hřích, když očekává nebo dokonce žádá, aby mu bylo nejdříve dokázáno, že je se svým názorem v omylu, a

tím mohl uvěřit a přesvědčit se o opaku! **On** je to, **on** sám, který si zcela znemožnil poznání a který uhnul z pravé cesty, na které na začátku byl! Možnosti poznání dal mu Bůh již s sebou na tu cestu, kterou si vyprosil, aby po ní mohl jít! Protože si ji ve své zlé svévoli hrubě zasypal, má mu snad nyní Bůh jako sluha znovu otevřít tuto jámu? Dětské chování! Právě tato troufalost, tato žádost stane se člověku nyní tím nejtěžším, co má takto spáchaným rouháním se Bohu odpykat! Říkám vám: Každý lupič se snáze opět osvobodí od viny než lidská duše, která si v očekávání troufá žádat, aby Bůh napravil vlastní a největší vinu člověka novým pro něj darem poznání! Právě to, co si člověk nejvzdorovitějším způsobem vůči Boží vůli sám na sebe naložil jako nejtěžší břemeno hříchu!

Bude to pro lidské duše tvrdý zápas, než se budou moci vykoupit z obvyklého přestupování desátého Božího přikázání, to znamená, než se změní tak, aby konečně podle něj skutečně žily v myšlení, v řeči i konání! Pro všechny však, kteří toho nedovedou, čeká utrpení a zničení zde na zemi i na onom světě!